

HET PROCES-PICHAL: WIE KIJKT NAAR BEELDEN VAN KINDERMISBRUIK?

Zijn advocaten wilden een proces achter gesloten deuren, maar de Antwerpse rechter stond het niet toe. Sven Pichal zal volgende week maandag op zijn proces niet ontsnappen aan de enorme media-aandacht die zijn zaak blijft wekken sinds de zomer van 2023, toen de politie beelden van kindermisbruik op zijn computer en telefoon vond. Het waren gewelddadige misbruikbeelden van jonge kinderen, baby's en om hun moeder huilende jongetjes. 'Veel extremer dan we doorgaans in dit soort dossiers zien,' klonk het bij het gerecht. Pichal surfte 's nachts in een roes van alcohol en drugs naar de harde, expliciete filmpjes, en chatte met gelijkgezinden. Hij fantaseerde obsessief over wat hem opwond en verzon sadistische scenario's over vluchtelingenkinderen, familieleden en zijn eigen pleegzonen. Zijn arrestatie op 24 augustus 2023 maakte een einde aan zijn dubbelleven. Pichal nam met onmiddellijke ingang ontslag bij de VRT.

'Ik herinner me de verbijstering bij het publiek,' zegt **Kris Vanhoeck**, die als forensisch therapeut 35 jaar lang heeft gewerkt met mensen die seksueel grensoverschrijdend gedrag hebben gesteld. **KRIS VANHOECK** «Dit klopte totaal niet met het beeld van de gerespecteerde radiopresentator die het in zijn consumentenprogramma opnam voor de kleine man en die zich inzette voor pleegzorg en lgbtqia+-rechten. 'Hoe kon hij dit nu doen?' vroeg iedereen zich af.»

HUMO En ook: hoe kon hij hier zelf mee leven? **VANHOECK** «Mensen die naar zulke beelden beginnen te kijken, gaan hun eigen verantwoordelijkheid minimaliseren. Dat is een sluipend proces, ze veranderen in typische

Elke ochtend schaamde hij zich, maar 's nachts surfte hij opnieuw naar beelden van kindermisbruik, in een roes van drugs, gedreven door een onstilbare seksverslaving. Volgende week staat ex-radiopresentator Sven Pichal (45) voor de rechter wegens bezit en verspreiding van beelden van kindermisbruik. Na ruim een jaar radiostilte zullen we zijn kant van het verhaal horen. Hoe kon een gevierde VRT-vedette zo diep vallen? 'Je kunt op latere leeftijd pedofiel worden.' **ANNEMIE BULTÉ**

goedpratens: 'Het is máár kijken.' 'Het staat toch allemaal al op het net.' 'Ik breng zelf geen schade toe aan de slachtoffers, die is al lang gebeurd.' 'Ik werk hard, ik mag mezelf wel iets kleins gunnen.' Zo nemen ze mentaal afstand van hun immorele gedrag en stoppen ze het in een klein, afgezonderd hoekje van hun leven. Sommige plegers omschrijven het als een afgebakend, geheim tuintje.»

HUMO Een tuintje? **VANHOECK** «Dat is natuurlijk heel onrespectvol jegens de slachtoffers, maar zo lukt het hen om nog in de spiegel te kijken: 'Dit besmet de rest van mijn leven niet. Daar blijf ik de geëngageerde radiopresentator of de liefdevolle familie-vader, en doe ik veel goeds.' »

Pichal wisselde beelden uit met chatvrienden die hij ook in het echte leven tegen het lijf liep in de Antwerpse gayscene. Drie van hen werden intussen veroordeeld wegens het bezit en de verspreiding van beelden van kindermisbruik. Eén van hen, de voormalige theatermedewerker **Benoît D.**, kreeg een zware celstraf van acht jaar omdat hij ook twee minderjarigen had verkracht – een straf waartegen hij in beroep ging. Musicalacteur **Reuben D.B.** werd in juni veroordeeld tot dertig maanden cel met uitstel. Die hoeft hij dus niet uit te zitten, op voorwaarde dat hij zich therapeutisch laat begeleiden.

'Daar is mijn cliënt intensief mee bezig,' zegt zijn advocate **Issabel De Fré**.

ISSABEL DE FRÉ «Vandaag beseft hij heel goed hoe fout die beelden zijn en hoe stuitend zijn gedrag was. Hij ziet in dat het om echte slachtoffers gaat en dat hij louter door naar die beelden te kijken een criminele carrousel van kindermisbruik mee in stand heeft gehouden. Hij wordt al meer dan een jaar van nabij gevolgd door een team van psychologen en concentreert zich voltijds op zijn therapie. Voorlopig heeft hij nog geen uitzicht op een andere toekomst.»

»De media-aandacht voor de zaak-Pichal heeft nog altijd een enorme impact op hem. Ik heb wel meer cliënten die voor soortgelijke feiten worden vervolgd, maar de meeste dossiers blijven onder de radar. Die mensen kunnen min of meer in de anonimiteit aan hun herstel werken, maar voor hem is dat – door de link met Pichal – onmogelijk. Er zijn ook nogal wat dingen over hem gepubliceerd die niet strookten met de waarheid.»

HUMO Dat hij de spilfiguur was in de zaak-Pichal, bedoel je? **DE FRÉ** «Dat bijvoorbeeld, ja. Alsof het om een netwerk ging, met een spilfiguur die alles centraal aanstuurde. Dat was het dus niet: het ging om een groepje kennissen die beelden met elkaar uitwisselden, maar dat ook deden met

andere chatvrienden die in dit onderzoek buiten beeld zijn gebleven. Het gerecht heeft de dossiers van de vier mannen ook afzonderlijk behandeld, en dat is niet voor niets: het gaat over heel verschillende profielen. Mijn cliënt was bijvoorbeeld nog maar een paar maanden bezig met die beelden, vanuit een achtergrond van zware jeugdtrauma's. Niét omdat hij pedofiel was.»

WONDERLAND Hoezo, geen pedofiel? Je zou toch denken dat alleen mensen met een seksueel verlangen naar kinderen dit soort beelden opzoeken? 'Dat is niet het geval,' zegt criminologe **Minne De Boeck** van de hulplijn Stop it Now! **MINNE DE BOECK** «Het aantal beelden van kindermisbruik is wereldwijd geëxplodeerd sinds de coronapandemie, en stijgt zo snel dat politiediensten zich niet meer aan schattingen wagen. We weten wel dat het aantal beelden én gebruikers continu blijft toenemen. In Duitsland is onlangs een enorm platform op het darkweb offline gehaald. Alice in Wonderland, zo heette het,

'Je krijgt een gevoel van macht en controle, je hoeft niet bang te zijn om afgewezen te worden'

met wereldwijd meer dan een miljoen gebruikers. Stel dat 1 procent daarvan Belg is – een voorzichtige schatting – dan zou het al om 10.000 Belgen gaan, voor één platform. Het opvallende is dat een groot deel van die gebruikers geen pedofiele voorkeur heeft. Dat stelt de politie almaar vaker vast.»

Het is dus niet zo dat er plots veel meer pedofielen rondlopen, zegt ook **Kris Vanhoeck**. **VANHOECK** «Wat wel wordt onderschat, is de impact van die beelden op mensen die er haast toevallig op stuiten. Onderzoek heeft uitgewezen dat mensen door het kijken naar kindermisbruik ook op latere leeftijd nog een pedofiele interesse kunnen 'aankweken'.

»Als je toevallig op die beelden botst en ernaar kijkt, kun je verrast worden door het prikkelende effect dat ze op je hebben. Je vindt het misschien spannend en onverwachts plezierig. Als je blijft terugkeren naar die beelden, kan die interesse zich verder ontwikkelen. Bij pedofilie denken mensen vaak dat je ermee geboren wordt of dat het in de adolescentie is gegroeid, maar je kunt dus ook op je 40ste of 50ste nog seksuele verlangens naar kinderen krijgen, zonder dat daar voordien ooit sprake van is geweest.»

► **HUMO** Heb je dat zelf gezien in je praktijk?

VANHOECK «Ik hoorde het cliënten vaak vertellen, en in het begin had ik daar twijfels bij. ‘Hij minimaliseert,’ dacht ik. ‘Hij kan wel zeggen dat er vroeger geen interesse was, maar dat kan ik niet nagaan.’ Onderzoek heeft intussen aangetoond dat het wél kan. Ik heb mensen gezien die een heel burgerlijk leven hadden, en op hun 50ste op zoek gingen, uit verveling, vanuit de vraag of ze misschien niks hadden gemist in het leven. Ze kwamen bij de verkeerde dingen uit en bleven hangen. Mensen onderschatten dat verslavende effect. Naar kindermisbruik kijken is niet zo ‘vrijblijvend’. De enorme toename van beelden op het internet is ook daarom zorgwekkend. Hoe meer beelden erbij komen, hoe meer mensen ‘getriggerd’ kunnen worden.»

HUMO Uit een Duits onderzoek naar seksuele fantasieën bleek dat bijna 10 procent van de mannen boven de 40 jaar weleens fantaseert over seks met kinderen. 3,8 procent masturbeert erbij.

VANHOECK «Uit datzelfde onderzoek bleek dat 62,5 procent van de mannen afwijkende fantasieën heeft. Op zich is dat niet zo uitzonderlijk, en het hoeft ook niet problematisch te zijn. Bij 1 procent van de mannen is er een exclusieve voorkeur voor kinderen. Zij hebben een soort aangeboren bedringsstoornis of ze hebben het in hun jongvolwassenheid ontwikkeld. Maar het zijn niet per se die mensen die op zoek gaan naar beelden, omdat ze zich vaak al bewust zijn van de schade die ze kunnen aanrichten.

»Je kunt een verleiding voelen, iets wat je interesse wakker maakt, maar de meeste mensen nemen afstand van die gevoelens en

Issabel De Fré: ‘Mijn cliënt ziet in dat hij louter door naar die beelden te kijken een criminele carousel van kindermisbruik mee in stand heeft gehouden.’

laten ze voor wat ze zijn. Als ze op beelden van kindermisbruik stuiten, klikken ze die ook weer weg. Maar bij sommigen werkt de zelfcontrole niet, en dat kan tal van oorzaken hebben. Frustratie of kwaadheid, compensatie, zelfoverschatting... ‘Mij lukt alles, ik ben een toffe kerel.’ Als er geen correctie komt, sterkt dat je in je overtuiging dat het allemaal niet zo erg is.»

DE FRÉ «In mijn praktijk kom ik in aanraking met mensen die zich van nature seksueel aangetrokken voelen tot minderjarigen en daarom op zoek gaan naar die beelden, maar ze vormen een minderheid. Bij de cliënten die geen pedofiele voorkeur hebben, is het telkens een zoektocht naar wat de onderliggende problematiek kan zijn.

»Ik zie dat sommigen met allerlei psychosociale problemen kampen. Dat wordt trouwens in allerlei onderzoeken bevestigd. Ze hebben vaker een laag zelfbeeld en gevoelens van eenzaamheid, depressies en angststoornissen. Sommige mensen hebben moeite om betekenisvolle

relaties aan te knopen met andere volwassenen, en ze proberen dat gevoel van eenzaamheid te compenseren door een machtspositie in te nemen of erkenning te krijgen op seksueel vlak.

»Ik heb al een paar keer meegemaakt dat er beelden via Interpol worden onderschept, dat de politie bij een downloader binnenvalt en iemand aantreft die hele dagen eenzaam op zijn kamer zit te gamen, met de pizzadozen tot aan het plafond gestapeld. Maar ik heb ook al mensen met hogere functies gezien die dag in, dag uit aan hun carrière werken, en die bij gebrek aan echte sociale contacten ’s avonds in de weldadige cocon van het internet duiken om ‘los te gaan’.

»Er zijn cliënten die zelf in hun jeugd werden misbruikt en in die beelden op zoek gaan naar antwoorden over wat hen zelf als kind is overkomen. Als een soort trauma-verwerking, zonder dat ze zich daar zelf bewust van zijn. Wat ik ook vaak zie, is dat mensen met een porno- of seksverslaving op zoek gaan naar almaar nieuwe prikkels,

en almaar extremere dingen willen zien. Sm, wurgseks, copuleren met honden en paarden, allerlei afwijkende fantasieën... Ze blijven maar doorklikken en belanden vroeg of laat bij kindermisbruik – terwijl ze daar vroeger nooit in waren geïnteresseerd. Vaak doen ze dat onder invloed van drugs of alcohol, waardoor alle remmingen wegvallen, normen vervagen en ze helemaal ontsporen.»

HUMO Sven Pichal zoekt op seksueel vlak ook in het echte leven graag de limieten op en bezocht wel eens chemseksfeestjes in de Antwerpse gayscene, waarbij chemische drugs worden gebruikt om de laatste barrières te slechten en seks intenser te maken.

DE FRÉ «Over Sven Pichal kan ik uiteraard niks zeggen, maar ik heb al meer cliënten gehad die op die feestjes grenzen hebben verlegd. Het gaat, voor de duidelijkheid, over een heel beperkte niche in de gayscene. Op die evenementen gaat het heftig toe, met groepsseks, darkrooms en sm. Er gaan allerlei roesmiddelen rond om de rem-

mingen weg te nemen. De designerdrug 3-MMC was er bijvoorbeeld een tijdlang heel populair. (Dat is ook de drug die in de locker van Sven Pichal werd gevonden, red.) Het maakt dat je normen vervagen en je jezelf alsmaar verder duwt, op zoek naar de ultieme kick.»

HUMO Maar daar komen geen kinderen aan te pas. De deelnemers zijn instemmende volwassenen onder elkaar.

DE FRÉ «Dat is zo, maar ik heb wel jonge cliënten gehad van 16, 17 jaar die ook werden uitgenodigd. Dat zijn geen kinderen meer, maar toch heel jonge mensen wier seksualiteit nog volop in ontwikkeling is. Dat begint misschien als een zoektocht naar jezelf, omdat je onzeker bent en nog worstelt met je geaardheid. Of je gaat mee omdat je wilt pleasen, bevestiging en liefde wilt voelen. En dan beland je als jonge kerel op zo’n feestje, waar je op een stoel zit te kijken naar een orgie van gangbangs. Als dat je eerste ervaring met seks is, krijg je een heel vertekend referentiekader en wordt het moeilijk om als zoekende jongere een normale seksualiteitsbeleving te ontwikkelen.»

HUMO In de zaak-Pichal vertellen alle mannen dat ze tijdens het nachtelijke surfen naar almaar extremere beelden altijd onder invloed waren van verdovende middelen. Kunnen drugs mensen naar kindermisbruik drijven?

VANHOECK «Dat is een verhaal dat we in therapie wel meer horen van cliënten. Alcohol en drugs doen je zelfcontrole

afnemen en effenen zo het pad naar die donkere kant van het internet. Je doet dingen die je nooit zou doen als je nuchter was. Maar het is nog altijd jouw keuze om ze daarvoor te gebruiken. Als je van jezelf weet dat je dit soort dingen gaat doen als je drugs neemt, begeef je je heel bewust op dat pad. Drugs en alcohol zijn dus niet de oorzaak van je surfgedrag, ze

‘De meeste mensen die worden gearresteerd, kijken al lang naar beelden. Je wordt meestal niet gesnapt bij de eerste keren’

maken het alleen makkelijker.»

HUMO Wat wel een rol kan spelen, zijn jeugdtrauma’s. Uit onderzoek blijkt dat bijna één op de vijf downloaders zelf seksueel werd misbruikt.

VANHOECK «Dat zien we ook bij een deel van onze cliënten. In dat geval kan de interesse voor die beelden vertrekken vanuit een zoektocht, om te begrijpen wat je is overkomen in je jeugd. Er zijn men-

Kris Vanhoeck: ‘Onderzoek heeft uitgewezen dat mensen door naar kindermisbruik te kijken ook op latere leeftijd nog pedofiele interesse kunnen ‘aankweken’.

sen die zich identificeren met het kind dat ze op de beelden zien, en ernaar kijken alsof het hén opnieuw overkomt. Als je blijft kijken, is het risico dat je er een seksuele opwinding voor ontwikkelt.

»Soms speelt er vooral kwaadheid om wat je in je eigen jeugd is afgepakt, en die begin je dan te projecteren. Er zijn mensen die specifiek zoeken naar beelden

waarop kinderen worden geslagen en vernederd.»

HUMO Ook uw cliënt Reuben D.B. vertelde op zijn proces dat hij in zijn jeugd werd misbruikt en zichzelf in de beelden herkende, meester De Fré.

DE FRÉ (*knikt*) «Het ging hem niet om de kinderen, maar om de situatie, het machtsmisbruik dat hij zelf heeft gevoeld. De brutaliteit en het geweld, het afzien, het wenen. Hij zette zichzelf in de positie van kind en voelde zich dan opnieuw zoals hij zich altijd had gevoeld. Hij is geen pedofiel, hij zou ook nooit zelf een kind misbruiken. Het ging bij hem om een vernietigende cocktail van zijn eigen slachtofferschap, een seksverslaving en een drugsproblematiek.»

HOOGOPGELEID

Terwijl het aantal downloaders van misbruikbeelden wereldwijd schrikbarend groeit, wordt het almaar duidelijker dat hun profiel diverser is dan het prototype van de alleenstaande oudere man die geen sociaal vangnet heeft, ongezond leeft en zich-

zelf verwaarloost. ‘Het kan ook je buurman of je collega zijn,’ zegt de Nederlandse criminoloog Anton van Wijk, die zich heeft verdiept in hun achtergronden. Downloaders zijn vrijwel altijd blanke mannen, blijkt uit zijn overzichtsstudie, terwijl je bij andere zedendelicten ook mensen van allochtone afkomst vindt. Ze zijn relatief hoogopgeleid en ze hebben

vaker werk én hogere functies dan *bands on*-zedendelicten en andere delinquenten.

HUMO Heb je daar een verklaring voor? **ANTON VAN WIJK** «Eerlijk? We weten gewoon niet waarom het vrijwel altijd

blanke mannen zijn. Het zijn natuurlijk Europese en Angelsaksische onderzoeken, we hebben bijvoorbeeld geen zicht op wat er in Azië of Rusland gebeurt.»

HUMO Blijktbaar zijn downloaders slimmer dan de doorsneecrimineel.

VAN WIJK «We vinden ze in alle beroepsgroepen, van zakenman tot vuilnisman, maar hun opleidingsniveau ligt over het algemeen wel hoger dan bij daders van andere zedenfeiten of delicten. Bij overvallers of geweldplegers zitten meer lageropgeleide mensen die eerst doen en dan denken. Ze zijn meestal ook introvert en heimelijker dan die antisociale plegers. Als ze vroeger strafbare feiten hebben gepleegd, zal het eerder over diefstallen gaan, veel minder over geweld of drugsdelicten.

»Je hebt ook wel wat technische knowhow nodig om je weg te vinden op het darkweb, zeker als je wilt doordringen tot de grotere platformen die erg beveiligd zijn. De markt is fel geëvolueerd. Waar je vijftien jaar geleden op een Russische site nog

► beelden kon kopen met je creditcard, betaal je nu in bitcoins op het darkweb. Daar heb je toch wat skills voor nodig.»
HUMO Toch hebben heel wat downloaders een negatief zelfbeeld, blijkt uit je onderzoek.
VAN WIJK (*knikt*) «Dan heb je het over de jongens die vroeger op school werden gepest, die als kind verwaarloosd of

fetisjen, en ze hebben ook een hogere seksdrive.
VAN WIJK «Je zou van een seksverslaving kunnen spreken, al heeft verslaving altijd een fysieke component. Het is eerder een psychologische afhankelijkheid, net zoals je voortdurend op je telefoon kunt zitten te swipen: dat doet ook iets met je hersenen.
 »Het internet heeft de weg naar die verslavingen

heel intens worden, ook voor de plegers. Dan ben je in je hoofd de hele dag lang met seks bezig.»
VANHOECK «Seks is bij die mensen dikwijls een manier om weg te vluchten van problemen. Als je je slecht voelt, kun je in seks wel troost of een kick vinden, en kortstondig het gevoel hebben dat de wereld er een stuk beter uitziet. Maar dat effect ebt snel weg, en de kans bestaat dat je in moeilijke momenten elke keer naar seks grijpt. Zo kom je in een straatje zonder einde terecht.»
HUMO Is er ooit onderzoek gedaan naar de seksuele geaardheid van

mapjes aanlegden met advertenties van kinderen in ondergoed uit de catalogus van Trois Suisses of foldertjes van naturistencampings.
 »Vandaag zie je die verzamelaars ook, en dankzij het internet kunnen ze enorme collecties aanleggen. Jonge meisjes die poseren in badkleding bijvoorbeeld, daar zijn miljoenen afbeeldingen van te vinden. Ze blijven dwangmatig op zoek gaan naar nieuwe beelden, niet omdat ze er seksueel opgewonden van worden, maar omdat er nog iets ontbreekt in hun verzameling.»
HUMO Eén lid van het recent opgerolde netwerk Alice in Wonderland had meer dan een miljoen beelden verzameld op zijn computer.
VAN WIJK «Net wat ik zeg: dwangmatig. Hij kan die beelden toch nooit allemaal bekijken?»

Anton van Wijk: 'We vinden downloaders in alle beroepsgroepen, van zakenman tot vuilnisman, maar hun opleidingsniveau ligt hoger dan de doorsnee-crimineel.'

gebeurt het heel toevallig. Papa die 's ochtends slapend aan de computer wordt gevonden door vrouw of kinderen, bijvoorbeeld, omdat hij 's nachts was opgestaan om te kijken.»
HUMO Als publieke figuur zette Pichal toch enorm veel op het spel? Hij had een succesvolle mediacarrière en een onkreukbaar imago. Dat is hij nu allemaal kwijt.
VANHOECK «Dat je veel kunt verliezen, houdt die mensen niet tegen. Bij Pichal ging het om een maatschappelijke positie, maar ik heb evengoed plegers gekend met een heel succesvolle zaak, dokters met een bloeiende praktijk, mensen met een hoge functie bij de Europese Unie... Ik heb familievaarders gekend die hun gezin kwijt waren en dat héél erg vonden.»

‘Iemand deed een zelfmoordpoging omdat hij niet kon stoppen, maar een paar maand later ging hij opnieuw kijken’

werden misbruikt, die moeite hebben om gelijkwaardige relaties met volwassenen aan te knopen, misschien problemen hebben op het werk.... Ze vluchten in misbruikbeelden als een uitlaatklep voor hun negatieve emoties, hun gevoelens van angst of eenzaamheid.»
VANHOECK «Het is een manier om hun onzekerheden te compenseren, want naar die beelden kijken geeft een gevoel van macht en controle. Je hoeft niet bang te zijn om afgewezen te worden. ‘Ik kijk naar wat de slachtoffers overkomt, en ze kunnen geen nee tegen mij zeggen.’»

natuurlijk opengegooid. Alle voorkeuren zijn er in alle vormen en maten beschikbaar, en als je erbij masturbeert, heeft dat een heel bekrachtigend effect. Je hebt je computer altijd tot je beschikking, en hoe vaker je kijkt en erbij masturbeert, hoe groter de drang wordt om het opnieuw te doen. Als zoiets niet wordt gecorrigeerd of behandeld, kan dat

downloaders?
VAN WIJK «Nee, maar het merendeel van de afbeeldingen zijn nog altijd jonge meisjes. 40 procent zijn beelden van jongens. Er is natuurlijk een enorme diversiteit in het kinderpornografisch materiaal, van pubermeisjes in ondergoed tot marteling van jonge kinderen.»
HUMO In de zaak-Pichal ging het volgens het Openbaar Ministerie over heel gewelddadige beelden met jonge kinderen.
VANHOECK «Dat is toch uitzonderlijk. Niet iedereen zoekt die extreme brutaliteit op, en ook niet per se misbruikbeelden van heel jonge kinderen. Ik ben als therapeut beginnen te werken in de jaren 80, toen mensen nog geen internet hadden. Heel typisch toen waren de verzamelaars die

VAN VLEES EN BLOED
 Sven Pichal is niet de eerste mediafiguur rond wie een schandaal losbreekt over beelden van kindermisbruik. Vijf jaar geleden werd ‘Zone stad’-acteur Guy Van Sande veroordeeld tot drie jaar met uitstel voor het bezit, de productie en de verspreiding van beelden van kindermisbruik. In 2006 werd Studio Brussel-presentator Tom G. betrappt met bestanden op zijn computer, net toen hij de overstap had gemaakt naar Ketnet. Hij werd meteen van het scherm gehaald. Ook dansleraar Bart V. O. van de Ketnet-reeks ‘#LikeMe’, ‘De kotmadam’-acteur Jan V. H. en musicalacteur David

Verbeeck, die lang geleden een gastrol had in ‘F.C. De Kampioenen’, liepen tegen de lamp.
HUMO Zou het kunnen dat mensen die in de media werken vatbaarder zijn voor verslaving aan dit soort afwijkende seksuele fantasieën?
VANHOECK «Dat weet ik niet. In onze therapie krijgen we niet méér mensen uit de media dan uit andere sectoren. Ze zijn natuurlijk wel zichtbaarder.»
HUMO Ik kan me voorstellen dat sommige mensen van een carrière in de media dromen omdat ze graag erkenning willen – ter compensatie van wat ze in hun jeugd hebben gemist, of om hun lage zelfbeeld op te krikken. Maar hoe succesvol je ook wordt, binnenin blijf je je wel klein voelen, waardoor je misschien een oplossing zoekt in de vorm van afwijkende seksuele prikkels.
VANHOECK «Dat is een psychologisch mechanisme dat we vaak zien, maar het is niet uniek voor mensen in de media. Je ziet het ook bij mensen in de sportwereld, de academische wereld en het

onderwijs, de kerk, de hulpverlening...»
VAN WIJK «Nou ja, hoeveel mensen met een negatief zelfbeeld zijn er niet die door hun publieke imago iets hoog te houden hebben wat in feite heel broos is? In mijn werk kom ik heel veel van dat soort mensen tegen.»
HUMO Op het proces zullen we nu ook het verhaal van Sven Pichal horen. Tegen de onderzoekers zei hij dat hij zich elke ochtend kapot schaamde. Is dat geloofwaardig, als je 's avonds opnieuw begint?
VANHOECK «Dat hoeft geen leugen te zijn. Die schaamte is het besef dat er eigenlijk toch iets niet klopt. ‘Waar ik vannacht mee bezig was in mijn afgesloten tuintje, past toch niet bij de rest van mijn leven.’ Dat kan een oprecht gevoel zijn, maar het is ook niet meer dan dat. Het is nog geen beslissing om te stoppen. En tegen de avond is de schaamte weer vergeten, want het was eigenlijk toch wel fijn in dat tuintje.»
DE FRÉ «Zo'n verslaving is heel hardnekkig. Cliënten vertelden me dat ze achteraf

walgen van zichzelf, en er gewoon niet meer wilden zijn. Eén iemand deed een zelfmoordpoging omdat hij niet kon stoppen. Maar een paar maand later was hij weer aan het kijken. Het is als een alcoholverslaafde die doodziek is, maar de volgende dag opnieuw begint te drinken, omdat de verslaving sterker is.»
VANHOECK «Ik heb veel mensen gesproken die op den duur enorm veel risico's namen, omdat een deel van hen hoopte om betrapt te worden.»
HUMO De oudste misbruikbeelden die bij Pichal gevonden zijn, dateren van april 2014. Hij zei dat hij soms lange periodes niet met de beelden bezig was, maar telkens herviel.
VANHOECK «De meeste mensen die worden gearresteerd, hebben al een lange geschiedenis van beelden kijken. Je wordt meestal niet gesnapt bij de eerste keren. Veel downloaders lopen tegen de lamp dankzij internationaal politiewerk en tips van de FBI, die massaal inzet op dit soort onderzoeken. Soms

HUMO Waarom doen ze het dan toch?
VANHOECK «Dat is soms een deel van de kick. De opwinning van het verbodene en het uitdagen van het lot: ga ik gepakt worden of niet? »Er is in de sector van de hulpverlening nogal wat discussie over de vraag of artificiële intelligentie een oplossing zou kunnen bieden in deze problematiek. Als je soortgelijke beelden laat aanmaken met AI, wat tegenwoordig perfect zou kunnen, hoeven er tenminste geen échte slachtoffers te lijden. Daarom zijn sommigen in de sector er wel voor te vinden.»
HUMO Dan bestaat toch het risico dat je nog veel meer pedofiele gevoelens triggert?
VANHOECK «Precies. En de vraag is of het op termijn bevredigend blijft om naar beelden te kijken waarvan je weet dat ze niet illegaal zijn. Dat er geen kinderen van vlees en bloed bij betrokken zijn, en dat de zoektocht naar échte beelden dan alsnog gebeurt.» **H**

Minne De Boeck: 'De politie stelt almaar vaker vast dat een groot deel van de gebruikers van beelden van kindermisbruik geen pedofiele voorkeur heeft.'